

בנושא הסכמי אוסלו מעל לעשרו, שמשמש לאחרונה הוציא את הספר "מלכודת אוסלו", הסוקר לעומק את הסכמי אוסלו, התהילכים לפניהם והשלכותיהם.

אתה גר בהרצליה פיתוח, איש הýtק, מה שניתן לציר כתדמית של איש שמאל. בפועל אתה מתבטה בעמדות ימניות ושמורות. האם תמיד הייתה נצ' חריג באוצר שלך?

זה אכן עצוב. כחלק מהמציאות היה כולם מתייגים ומטוגנים. ישנה הפרדה ברורה בין הזהויות. ואכן, אי אפשר שלא לראות כיצד המאבק כיום הוא בין מעמדות.

אני באתי מבית דתי, כך שזה לא חdish לי. מאז שאני זוכר את עצמי, אני איש ימין ואני מתנגד לנחרצות לרעיוונות השמאלי ולמה שיש לו להציג. גם לאחר שהתרחخت הרכי מהאמונה ומהדת, זהירות היהודית הינה חלק בלתי נפרד מחיי ומהזאות שלי. לאחרונה הוצאה לאור ספר המסק

לאחר הסכמי אוסלו, נשכח"ל ביקש להיכנס בחזרה במסגרת "חומרת ungan", והוא נדרש להעמיד את הכלים hei כבדים בשביל לכבות את בחזרה את אותם מקומות בהם ישראלים וחיללים טילו ונסעו בהם בחופשיות רק עשור קודם לנו...

תושבי ישראל בדמות אלפי וחמש מאות תרומות, ועוד לפחות פצעים ומשפחות פגעות – פנוינו אפוא אל יובל בלומברג, איש הýtק ומהנדס בהשכלתו, העוסק

בשבוע ש עבר נחשפו לראשונה אחרי 30 שנים איפול הפרוטוקולים החסויים מישיבות הממשלה שאישרו את הסכמי אוסלו האוומיים. מהציגו שאות חלקם נביא גם בהמשך, ניתן למודד על עומק הרשלנות, חוסר הרצינות ועל הциיניות המחרידה שליוו את הפליטקים בדרך המדרון המסוכנת אותה הובילו את תושבי ישראל אל הסכמי אוסלו, תוך התעלמות מוחלטת מה להשכלה שלו בהיבט הביטחוני. אמנם עברו 30 שנה מאז שנחתמו הסכמי אוסלו, אך אי אפשר לדבר עליהם רק במונחים היסטוריים, אלא גם כעובדות המשפיעות על החיים שלנו בארץ ישראל. המצב הביטחוני הרעוע, מעשי הרצח המתרכשים לעיתים תכופות בארץ ישראל ובאיורי יהודה ושומרון, הם חלק מפירות הבושים של אותו הסכם מזעזע. כדי ללמידה קצר יותר לעומק על אחד ההסכם האiomים שהמינו אסון על

"היררכיה הבינלאומית עד צוואר היויתה שקופה עד אוסלו" בתפירת הסכמי אוסלו"

ברקע פיגועי הטרור הוציאים כמעט מדי יום מתחם עיר הרשות הפלסטינית, דומה כי לא ניתן להתעלם מההשפעה העצומה שיש להסכם אוסלו על המצב ביום » עם ציון 30 שנים להסכם אוסלו המחרזים, התישבנו לשיחה מקיפה ועמוקה עם יובל בלומברג, מחבר הספר "מלוכדת אוסלו", על הנעשה באותו יום, האווירה וה hasilות כיום על החבורה בישראל

שלום כלפין

בזמן שמיר כהאלך לוועידת מדריד בלחצתה הגדול של אורחות הברית שיזמה וועידה בינלאומית במדריד, לצורך קיום משא ומתן בין היישרלים לפלסטינים. תוך כדי כך, התקיימו בחירות בהן שמיר הפסיד ורבין ניצח. רבין למשעה המשיך לקיים את אותה וועידה, שהחליפה בינתיטים שם ל"יעידת וושינגטן".

במקביל, שר המשפטים אז יו"ר ביילין, ים תחליק ורם מגעים הראשונים בין נציגים מאש"ף, וזאת מהחורי גבו של ראש המשילה. לאחר שאותם מגעים הבשילו לוועידה ולמגעים של ממש, הם ערכנו את פרס שר החוץ, שעדקן בהמשך גם את רבין. כאשר ערכנו את רבין, הציגו לו את זה כמשמעותו, ובוודאי לא דрамטי.

כשרבין הבין סוף סוף שמתבשל משחו רציני מהחורי גבו, היה זה כבר כשהחזיקו בוים את גור ההסכם: "הצהרת העקרונית", כולם, הסכמה עקרונית על נסיגה מרצועות עזה. מבחינה מדינית רבין זה היה

חסר בספרים הללו, את תוכחת הכלilon של הסכמי אוסלו, כאשר הטרור התגבר באותה תקופה. גם כשמחברי הספרים מביאים בכל זאת סייר על אותם פיגועים, הם מציגים אותם כאירועים איזוטריים, או ככלו שנבעו בכלל מרצח רבין, או בגל הטבח במערת המכפלה.

אחד שחווה את אותם אירועים בזמןאמת, החלתי לספר את האמת, בפרט לציבור העיר שלא חווה את אותה תקופה.

כך החל האסון

הבה נעבור לסיפור עצמו: רבין נבחר אז ברוב דחוק לראשות הממשלה כשהמדינה מפלגת מתמיד, עם אופוזיציה נחושה בראשות נתניהו. אין בכלל התאפשר לממשלה רבין להניע תהליך מדיני בתנאים שכלה?

את הסכמי אוסלו, נושא שאתה חוקר ועובד עליו מעל עשו. מדוע בחרת לכתוב דווקא בנושא זהה? ראשית, באotta תקופה הייתה סטודנט, וחוויתי את האירועים הללו. מה שקרה עם ההסכם בחולוף השנים, שאלו שתמכה בהסכם והובילו אותו, בינויהם מבון גוף התקורת, סיפרו ושיווקו אותו כזרה חד צדדי. لكن החלטתי לספר את הסיפור כפי שבאמת חוויתי אותו. אני לא מדבר על דעות אישיות, אלא על מחקר עמוק שעשיתי במשך שנים. נברתי בין פרוטוקולים של ישיבות לבין דפי ההסכםים וכו'. עברתי על מסמכים רבים, בינויהם כלו שתויגו כסודים. מבון היו גם מקורות ושיחות שלי עם אנשים שהובילו את ההסכם, או שהיו נוכחים שם בחדרים בזמן אמת. בנוסף, במשך שנים ניסחו את האירועים באותה תקופה, אך לא מצאתי אף ספר שסייע אatas האירועים מכל היבטים. לדוגמה: מואן

הmoziof, למורות שבתחלת התנגד לו. ורק לאחר פרוץ האינתיפאדה השנייה, כאשר שבעה היו פיגועים בעיר ישראל עם עשרה הרוגים בכל פוגע, לא הייתה ברירה ושרון יצא למבצע "חומרת מגן" שלמעשה עירור את מעמד הסכמי אוסלו. במסגרת מבצע "חומרת מגן" צה"ל חזר ונכנס אל כל הערים ביהודה ושומרון.

אם לפני הסכמי אוסלו' הייתה מסתובב בחיל ברכבות ג'ין ובמחנה הפליטים ללא פחד, הרי שלאחר הסכם אוסלו', כשזה"ל בקש להיכנס לשם בחזרה במסגרת "חומרת מגן", הוא נדרש להעמיד את הכלים הכי כבדים בשבייל לבוש בחזרה את אותן מקומות בהם יישראים וחילאים טילו ונסעו בהם בחופשיות ורק שעשו קודם לכך...

יויסי בילין, שהיה אז שר המשפטים ומادرיכלי ההסכם, אמר אך לאחרונה שמחניתו ההסכם זהה נכשל בגל רצח רבין והרצח במערת המכפלה. האם יש דברים בגו?

טיעוני היכלalon שלו הם על גבול העלילה. בספריאני מציג את סדרי הזמנים. גם לפני אוטם אירועים, החלו פיגועי ההתאבדות רצחניים בעי' ישראל בעוד ערפת סירב לטפל בטورو, לא הסגיר מבקשתם, לא גינה את הטورو, והפרק את י"ש לעיר מקלט למחבלים. אז להגד שגביל רצח רבין או אירועי גולdstein התבצעו הפיגועים, זאת עלילה וזרית חול בעיני הציור.

מההפטוטוקולים של ישיבת הממשלה שאישרה את אוסלו' שהtrapסמו אך לפני שבעה - עולה כי הרמטכ"ל דאז, אחד ברק, התנגד בחרצאות להסכם כשהוא אומר ש"יש בו יותר חורים מאשר גבינה שווייצרית". אך מהלך כל כך אסטרטגי העשים תוק התעלמות מעמדתה של מערכת הביטחון?

از הנה עוד דבר שרבים טועים בו. רק החלק הראשון, עד ההסכם על הצהרת העקרונות, התקיים ללא מעורבות מעצמה הביטחון. אך לאחר החתימה על הצהרת העקרונות, ובין הזמן הזה את אלו שהובילו את ההסכם, ולקח את העניין על עצמו, תוק התעלמות עד צוואר של מערכת הביטחון ואנשי צבא בכירים.

הרמטכ"ל דאז אהוד ברק, אמן התנגד לזה בישיבת הממשלה, אך זה היה מושפה ולוחץ. בפועל הוא היה חלק בלתי נפרד מההסכם, וההתנגדות שלו הייתה רק לפוטוטוקול.

באותם פרוטוקולים נশמעים חלק מהפוליטיקאים ציניים לחוטין נוכח

מצד אחד כביכול הקימו רשות שפועלת לפי החוק הבינלאומי, עם הסכמים מוסכמים ומפורטים, ומצד השני רשות מושחתת שמשילעה טורר על עמה וטובחת אֶת אזוריה.

א', רק הוא החול על אזור יהודה ושומרון. כך חולקה יהודה ושומרון לשולוש חלקים, כשהחלק גדול ניתן תחת שליטה מוחלטת - כללית וביטחונית - של הרשות הפלסטינית. יכולת זו הייתה בהגנה בה השתתפה החלק האחרון בהסכם אוסלו', והוא הסכם חברון" שנדרחה בגל רצח רבין והפיגועים שאירעו אז, אך נתנוו בתקופת כהה נגמר הספר של ההגנה בלי שתיה לה יכולת להשפיע. אין רשותות חברותית כפי שהיו, התקורת הייתה היחידה שתוווכה את המצוות, ואם היא החלטה לפרנס באופן מסוים - זה מה שהיא.

טעות חזורת

האסטרטגייה של שטחים תמורים שלום' נוסתה מספר פעמיים קודם וכשהלה; מה חשבו שייהי שונה הפעם? הם לא הסתכלו על זה כ"שטחים תמורים שלום" אלא יותר באופן של "ניתן לעربים לשמר על עצםם". השמאליים מהם ננסה להסתיר את זה, אך רבין אמר זאת במפורש, שטרת הקמת הרשות הפלסטינית הייתה בשבייל שהפט"ח "יטפל" בחמאס, יהרגו אך את השני ויעשו את העבודה במקומם זה".

תראה איזה פרודוקט: מצד אחד

כביכול הקימו רשות שפועלת לפי החוק

הבינלאומי, עם הסכמים מוסכמים

ומפורטים, ומהצד השני רשות מושחתת

שמשליטה טרור על עמה וטובחת את

אזוריה.

כמוון שהקונספירציה שלהם הצליחה כישلون חרוץ. במקומות רשות שתשעה כביכול את העבודה בשבייל ישראל, הם הקימו ובנו רשות טרור שמפעילה טרור ושנאה נגד עם ישראל ואף חימשה אותו... גם כאשר החלו הפיגועים נפלה לממשלה האסימון لأنם מוביילים. אפילו אריך שרון נשבה בקסם אוסלו

כבר מאוחר בשבייל לצאת מזה. ביוני 1993 ר宾 הוציא מכתב לשמעון פרס, בו הוא מבקש ממנו לחודל מידי מההסכם הזה, אך בזורה פתאומית ובבלתי מובנת חזר בו מספר ימים לאחר מכן ותמן בהסכם בכל כוחו.

ר宾 היה בטוח שהממשלה תיפול אם לא יוביל תהליך מדיני, לאחר שהטהטייה זאת בתקופת הבחירות. זה היה התהליך המדיני היחיד שהייתה לו ביד, והוא החליט לכלת על זה.

והציבו קיבל את התהליך הזה בשוויון נפש?

התקשרות חיים נוטה להעצים מארח את סיפורו הפגנות בתקופת אוסלו', ולא לחינם. זה מחזק לה את הסיפור שהיא הסתה" לרצת ובין. לא שלא הייתה אבל בודאי שלא במדדים עליהם מדברים כיים. לא היו אז רשותות חברותית. יכולת זו הייתה בהגנה בה השתתפה 100 או 150 אלף איש, ואז אתה שומע בתקופת שהוא רק 20 אלף איש. וזה, כמובן, נגמר הספר של ההגנה בלי שתיה לה יכולת להשפיע. אין רשותות חברותית כפי שהיו, התקורת הייתה היחידה שתוווכה את המצוות, ואם היא החלטה לפרנס באופן מסוים - זה מה שהיא.

בנוסף, התקשרות ערכה דה-לאטיטימיצה נוראית למשתתפי הפגנות.

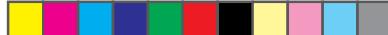
על חשימות כבישים ודאי שי אפשר לדבר. היחיד שעסוק בכך הוא כדי לעתיד משה פיגלין, שהוביל חשימות כבישים בעשרות שנים, רק שהמשטרה פינתה אותם בזמן קצר ובאגירסיבות נוראית. פיגלין עצמו נחקר ונכלא, וככה הוותק גם הספר הזה.

האם תוכל לעשות לקוראים סדר קוצר מה הם הסכמי אוסלו?

החלק הראשון היה אוסלו'': הכרה של ישראל עם הפלסטיני, הכרה של הפלТИינים במדינת ישראל, ו'מפת דרכים' עד להסכם קבע.

היה גם "הסכם קהיר" שהיה ההסכם הראשון והמשמעותי בהסכם אוסלו, במסגרתו קיבלו הפלТИינים את רצועת עזה ויריחו, מה שרבין כינה "ח'ז'ופ'ץ'יק של יrho". הוא אמר זאת בשבייל לממד את מסירת יריחו לעربים יחד עם הקמת הרשות הפלסטינית. היה גם את פרוטוקול פריז' שהייתה הסכם כלכלי בעיקרו, שהסדיר את היחסים בין הכלכלה והמשק היהודי לבני המשק הפלסטיני, מעבר סחרות וכו'.

אחריו בא הסכם אוסלו' ב' שנ Krao "הסכם הבניים": שהוא שכפול של אוסלו

לא. זה לא סיפור בדיוני. זה קורה בכוון יומם שני השבוע. כ-50 שוטרים ופקחי המנהל האזרחי פשטו על היישוב יצהר שבסומרן והחולו בהריסט מצפה תיירותי שהוקם לזכה של רנה שנרב ה'ז. מדובר בפרגולה ושתי נדנדות שהוקמו מול הנוף עצור הנשימה.

בלנסח, שבמקביל, נמשכת הבניה הלא-חוקית הפלשתינית ברוחבי יהודה ושומרן בכל המרצ'ן. ומהנהל האזרחי? הוא עוסק בהריסט נדנדנות...

טרור ומונחנת לשנאות יהודים – דבר שלא היה קודם אסולו. החינוך האנטי-שמי בראשות הפלשתינית הוא מהיר, ויש בו לא מעט קוים מקבילים למסרים ולתפיסות האנטי-شمמיות שהיו בגרמניה הנאצית.

אפשר לומר באירועי מפוכחת, כי הסכמי אוסלו הקטינו עוד יותר את האפשרות להגיע לדוקרים עם העربים... בשמש השנים הקרובו לא מעט ממשלו ימין. מה מנע בשמש השניים, וגם החיים, מממשלו הימין לבטל את ההסכם אם

הוא כל כך גורע ומוסכם? נתנוו, במקום להעתמת עם העולם, הוא בחר למוסס את ההסתכמים ולורך אותן מתקונות. הסכמי אוסלו איבדו את המשמעות בעלי שלם על רק מיהירים בינהו. אם נתנוו לא היה עוצר את התהיליכים הללו, הייתה היום מדינה פלשתינית מלאה.

במבט צופה פנוי עתיד, מדברים לאחרונה על הסכם ההיסטורי עם סעודיה שידרשו בין היתר הקלות לפלשתינים. האם אתה רואה את זה קורה בפועל? האם יש להסכם כזה התיכנות מתמשכת, בזמן שמבצעים צבאים נגד טורוויסטים הפכו להיות דבר שbagherah?

זאת שאלהגדולה. בכל הקשור להסכם אפשרי עם סעודיה, יש מארג סבור של אינטלקטואים.

בכל הבוד, האיום הגדול מצדדים הוא לא היחס לפלשתינים, אלא איראן. יש להם גם את החותמים בתימן על הראש. האם הסכם כזה יחזק מעמד? ברור שהוא שביררי. אך במצבות של היום, בפרט עם הרכב הממשלה כיום, אם ההסכם יחתם, הוא בודאי יחזק מעמד.

לאחר שהשלום כבר הוחות מכר, הם חיפשו משהו אחר שיוכלים למכו.

מה הן ההשלכות של הסכמי אוסלו על חיינו כיום, הן במישור הביטחוני הרועע? והן במישור הביטחוני המדיני: ההשלכות מתחקלות לשני חלקים: בהיבט החברתי ובhibet המדיני והביטחון.

למעשה אוסלו פשרה חלוקה מחדש של החברה הישראלית. עד אז מה שアイיד את תושבי ישראל, היה החיבור לארץ, הלאומיות וכו'. הסכם אוסלו שם את האתוס של השלום על השבעון הערכיים המשותפים לנו, וזה יצר קרע عمוק בעם – בין אלו שבعد "שלום" ובין אלו שנגד.

ואיך עבדה החלוקה? השמאלי ואש"ף بعد השלום, ובצד השני הימין והחמאס. רבין התייחס לחולקה הזאת בשיא הרצינות, וכינה את הימין "אובי השalom", ואף השווה מספר פעמים בין הימין, הליכוד והמתישבים לבין ארוגן טרור חמאס. כשמיישו מטהם לבין חצי עם כ"אויבים", זה יצר שבר גדול מאד. נקודה נוספת שחוללה מפנה, היה רצח רבין שקייע את עומק השעע בקרבת העם. החיבור בארץ ישראל הפכה להיות שסועה ומופלגת ברמה לא רגילה, ואנחנו חיים עם השבר הזה עד היום.

לגביו היבט הביטחוני – אין זה סוד שאמ צה"ל לא יפעל אפילו יומ אחד בערים הפלשתיניות, תצמה שם תשתיות טרוור איזומנטית. למה? מאחר שיש להם נגישות לנשיקים ומטענים חבלה. יש גם את הרשות הפלשתינית ה'ירושמית' שמייצרת

המחלך ההיסטורי אותו הם הובילו. האם הם האמינו בזיה או שזו הייתה אשלה? בין עצמו צוטט באותה ישיבה כאמור "זה הסכם לא פשוט, רק העתיד יוכיח". האם לא מצופה ממנהיג מדיני לקחת החלטות כה כבדות משקל רק כאשר הוא בטוח בהצלחתם מבלי לקחת סיכון על חשבון שלומים בטחונים אזרחי ישראל?

תראה, מנהיגים תמיד יכולים לקחת החלטות שיש בהן סיכון. כל מבחן או יציאה למלחמה, יש בה סיכון. זה חלק מהתפקיד מנהיגותי המצופה מנהיגים. הבעה אצל דבין הייתה, שהוא היה מודע לכך שההסכם מחוור כגבינה שוציאריה, דבריו של הרמטכ"ל, ואמר בעצם שההסכם הזה הוא ניסוי. הבעה היא שהוא לא נתן להסכם זה קנה מידיה עמו יכול לדעת מתי ההסכם הוא כישלון או הצלחה.

בשלבים די מוקדים היה ברור כי הטror לא רק שלא נחלש, אלא אף התחזק. למרות זאת, בשום שלב רבין לא אמר 'גע', ניקח הפסקה, נדון בדברים ובהשלכות. לא! אף לא פעם אחת אמר 'גע'ך' וגעשה חשובים. זה היה המחדל הגדול שלו. הוא השתעבד להסכם ולקונספציה, ובכל פעם שהיא טורר, זה רק המרייך אותו להמשך הנסיבות בעיורון מוחלט.

האם אוטם פיגועים קשים והכישלון של הסכמי אוסלו, אכן הובילו להתפרקות המתבקשת בשמאלי? אין ספק שתוצאות ההסכם הובילו להתקפות אצל לא מעטים אנשים, אך לא כקלקטיב. גם כשיפור "השלום" נפל, השמאלי לקח במקומו את סיפור "השחיתות" כמה שMOVEDIL ומחזיק אותו.